

ἀμέρωτα ἐπίρρ. (I) Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀμέρωτος (I).

Πρὸ τῆς ἐνάρεξως τῆς ἡμέρας: Ἀμέρωτα ἤρθαμε.
Ἀμέρωτα εἶναι.

ἀμέρωτα ἐπίρρ. (II) Λεξ. Δεῖκ ἀνημέρωτα Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀμέρωτος (II). Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ. Τὸ ἀνημέρωτα καὶ παρὰ Βάιγ.

Ἀγρίως ἐνθ' ἀν.: Ὁ πάρον ἐμαῖξεν ἄγρᾱ καὶ ἀνημέρωτα (ὁ γάττος ἐφώναξε κτλ.) Χαλδ. Συνών. ἄγρια.

ἀμέρωτος ἐπίθ. (I) Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μερωτός <μερώ-νω (I).

Ὁ μὴ καταληφθεὶς ὑπὸ τῆς ἡμέρας: Ἀμέρωτοι ἤρθαμε. Συνών. ἄξημέρωτος.

ἀμέρωτος ἐπίθ. (II) ἀνημέρωτος Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. κ.ά.) — Λεξ. Αἰν. ἀνημέρωτος Πόντ. (Τραπ.) — KDieterich Südl. Sporaden 44 ἀλημέρωτος Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) ἀμέρωτος κοιν. ἀμούρουτους Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μερωτός <μερώ-νω (II), παρ' ὃ καὶ μουρώ-νον. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ. Περὶ τοῦ τύπ. ἀνημέρωτος, ὅς καὶ παρὰ Πορτ., πβ. ἀστερητ. 1 δ καὶ ΓΧατζιδ. MNE 1,138 καὶ ἐν Ἀθηνῶν 28 (1916) Λεξικογρ. Ἀρχ. 22, περὶ δὲ τοῦ ἀνημέρωτος πβ. KDieterich ἐνθ' ἀν. Διὰ τὴν ἀνομ. ἐν τῷ τύπ. ἀλημέρωτος πβ. ἀνεμίδα-ἀλιμίδα κττ.

1) Ὁ μὴ τιθασευθεὶς, ὁ ἀδάμαστος καὶ ἄγριος, ἐπὶ ζώων καὶ ἀνθρώπων Κάρπ. Μεγίστ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Σάντ. Τραπ. κ.ά.) Σύμ. Τηλ. — Λεξ. Δεῖκ Περίδ. Αἰν. Ἡπίτ.: Ἀγρον καὶ ἀνημέρωτον θερίον! (ἐπὶ παιδίου λίαν ἀτάκτου) Κερασ. Ἀγρον καὶ ἀνημέρωτον ἐέντον (ἔγινε) Κοτύωρ. Ἀμέρωτον παιδί Σύμ. || Ἄσμ.

Σαρακηνὸς τοῦ πάντηξεν, ἀμέρωτον θερίο

Κάρπ. β) Ὁ ὑπὸ θυμοῦ ἢ ἀσθενείας ἔχων τὴν ὄψιν ἀγρίαν Πόντ. (Κερασ.) γ) Ὁ μὴ ὑποβληθεὶς εἰς τὸν ζυγὸν διὰ τὴν ἡλικίαν Θήρ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.): Βόιδι ἀμέρωτο Μάν. || Ἄσμ.

Μικρὸς ἐκαβαλλίκεψε ἀμέρωτο μουλάρι

Θήρ. δ) Ὁ μὴ ἐμβολιασθεὶς Μέγαρ.: Γορτοῖα ἀμέρωτη. Πβ. ἄγριος B 1. 2) Ὁ κλαίων ἀδιαλείπτως, ἀπαρηγόρητος Ἡπ. Θράκ. (Σαρκεκλ.) Καπ. (Σιλ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Νίσυρ.: Τ' ἀπόκοπα κ' εἶν' ἀμέρωτο μέρα νύχτα (ἐνν. τὸ ἀπογαλακτισθὲν βρέφος) Ἡπ. Τὸ παιδί εἶναι ἀμέρωτο αὐτόθ. || Ἄσμ.

Παῖδι ἔχουμε 'ς τὸ νανούδ' ἀμέρωτο καὶ κλαίει

(νανούδ' = λίκνον) Σιλ. 3) Πολυλόγος Πόντ. (Τραπ.)

ἀμέσαχτος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μεσαχτός <με-σάζω.

Ἡ μήπω διανύσασα τὸν ἡμισυν χρόνον τῆς κυοφορίας, ἐπὶ ἐγκύου γυναικός.

ἀμεστιὰ ἢ, ἀμάρτ. ἀμισιὰ Ἰμβρ. Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀμεστος.

Περιληπτικῶς οἱ μὴ ἐπαρκῶς μεστοὶ δημητριακοὶ καρποί, οἱ ἰσχνοὶ κόκκοι τοῦ σίτου, κριθῆς κττ.: Φέτον τοῦ

κ' θάρ' μας γένη γούλον ἀμισιὰ (κ' θάρ' = κριθή. γένη = εἶναι. γούλον = ὄλον) Σαμοθρ. Τοῦ κουσκίν' σα τοῦ σ' τάρ' κ' ἔβγαλα ἓνα δ' νάκ' ἀμισιὰ Ἰμβρ. Ρῖξι τὸ ὄρθις κάμμιὰ χούφτα ἀμισιὰ (ὄρθις = ὄρνιθες) αὐτόθ. Πβ. ἀμεστιίλα.

ἀμεστιίλα ἢ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀμεστος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίλα.

1) Ἄωρος στάχυς ἢ ὀπώρα. Πβ. ἀμεστιά. 2) Οἶνος ἀπὸ σταφυλῶν οὐχὶ τελείως ὠρίμων.

ἀμέστιος ἐπίθ. Νίσυρ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀμεστος καὶ τῆς καταλ. -ιος. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. κοῦφος-κούφιος κττ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 9 (1912/3) 42 κέξ.

1) Ἐπὶ δημητριακοῦ ἐν γένει καρποῦ, ὁ μὴ ὠριμάσας, ὁ μὴ γενόμενος μεστός ἐνθ' ἀν.: Ἀμέστια 'ν' τὰ κουκκιά Νίσυρ. 2) Μεταφ. οὐχὶ ὠριμος δι' ἐργασίαν, τρυφερός, ἀβροδίαιτος, ἐπὶ ἀνθρώπου Νίσυρ.: Ἀμέστιον παιδί.

Πβ. ἀμεστος, ἀμέστωτος.

ἀμεστος ἐπίθ. σύνηθ. ἀμιστους βόρ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. μεστός. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. Πβ. τὸ ἐν πατύροις ἀμεστος γῆ = πιθανῶς λεπτόγειος γῆ.

1) Ὁ οὐχὶ μεστός, οὐχὶ ὠριμος, ἐπὶ σιτηρῶν καὶ καρπῶν ἐνθ' ἀν.: Σταφύλμα ἀμεστα Πελοπν. (Μάν.) Σ' τάρ' ἀμιστον Θράκ. (Μάδυτ.) Ἀμεστα κουκκιά Χίος. 2) Ἀδύνατος, ἰσχνός, ἐπὶ παιδίου Πελοπν. (Λακων.): Ἀμεστο παιδί. Πβ. ἀμέστιος, ἀμέστωτος.

ἀμεστοσύνη ἢ, Λεξ. Κομ. Δεῖκ Βλαστ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀμεστος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οσύνη. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Ἐλλειψις ὠριμότητος, ἄωρία. Πβ. ἀμεστωσιὰ.

ἀμεστωσιὰ ἢ, Ρόδ. — Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀμέστωτος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἡ μὴ τελεία ὠρίμασις, ἐπὶ δημητριακοῦ καρποῦ. Πβ. ἀμεστοσύνη.

ἀμέστωτος ἐπίθ. πολλαχ. ἀμέστοντους βόρ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μεστωτός <με-στώνω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ὁ οὐχὶ ὠριμος, ἄωρος, ἐπὶ δημητριακῶν καὶ ἄλλων καρπῶν ἐνθ' ἀν.: Τὸ κριθάρι ἐπόμεινεν ἀμέστωτο, γιατί δὲν ἤφαι νερό νὰ μεστώση Κρήτ. Ἀμέστωιὰ 'ναι τὰ κουσιὰ Μεγίστ. 2) Μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπου καὶ ἰδίᾳ νέου, ὁ οὐχὶ ὠριμος δι' ἐργασίαν Κρήτ. Μεγίστ. Ρόδ.

Πβ. ἀμέστιος, ἀμεστος.

ἀμέσως ἐπίρρ. λόγ. κοιν. ἀμέσους Στερελλ. (Ἀρτοτ. κ.ά.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίρρ. ἀμέσως.

Παραχρῆμα, εὐθύς, ἀμελλητί, κοιν.: Πάω καὶ θὰ γνωρίσω ἀμέσως. Ἀμέσως σήμερα θὰ γράψω. Τώρα ἀμέσως!

ἀμετάβγαλτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀμιτάβγαλτους Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μεταβγαλτός <μεταβγάλλω.

Ὁ μὴ ἀποσταχθεὶς δῖς: Ἀμιτάβγαλτου ρακί.

